

Aander, og disse Aander fortsatte deres Tilværelse i Tidens grove Overtro, selv om Kirken havde lyst dem i Band.

Og samtidig med Kirkens første vandrende Missionærer, der bragte Evangeliet op gennem Europa, var der ogsaa vandrende Sangere, der priste Verdens og Kødets Lyst, og paa samme Tid som de gjorde Kirken latterlig, søgte de at puste Liv i det gamle Hedenskab.

Man beundrede den bedaarende Ynde, der var udbredt over de hedenske Poeters Værker, Tankens Finhed og Talens Kunst, men man frygtede de skjulte Snarer imellem Blomsterne — Den onde Aand, der kunde ligge paa Lur i en skøn Kvindes Smil, i et Glas god Vin eller i Blomsternes berusende Duft, vidste vel ogsaa i et Heksameter hos Vergil eller en Sætning hos Horatio at lægge et forræderisk Baghold, der kunde lokke Sjælen i Snare.

I Nærværelse af de hedenske Forfattere befandt mange sig i en Sindstilstand som en Elsker, tumlet omkring mellem Lidenskabens Begær og Rædslen for Synd.

Ikke at undres over, at „Helighedens Lys“ brændte saa svagt og ikke formaaede at sprede Overtroens Mørke. Hvor Evangeliets Sol blegner, er der kun Hedenskabets Maaneskin tilbage. Det var ogsaa i Middelalderen god Logik, at en Mænd ikke paa samme Tid med Kærlighed og Kraft kunde drive paa Studiet af Guds Ord og være hengiven til Dyrkelsen af hedensk Poesi.

JOHANNES K. LARSEN.
Et Dødsfald ved Ulykkestilfælde.

Immanuel Menighed i Minneapolis har mistet et af dens mest trofaste Medlemmer, idet Johannes K. Larsen pludselig ved en brat Død reves ud af dens Midte.

Han var Maskinmester ved Seward Skole i Minneapolis. Lørdag Eftermiddag den 22de Marts gik han ind i Maskinrummet, hvor han skulde træde op paa et Stillads for at forandre ved Vandledningen til Skolens Badeværelse. Her maa han have tabt Balanceen og være falden ned paa Cementgulvet. Hovedet havde slaaet saa haardt imod et Vandrør, at Døden maa være indtruffet øjeblikkelig.

Det varede vel en halv Time, førend han blev funden, og endnu længere, førend det tunge Budskab bragtes til hans Familie.

Johannes K. Larsen var født ved Stege paa Møen, hvor hans Fader, Lars Svendsen, var Gaardmand. Da denne mærkede, at Børnene, eftersom de voksede til, rejste til Amerika, søgte han i Aaret 1881 sin Gaard for selv med Hustru og de mindre Børn at rejse til det fjerne Vesten. Johannes var den Gang kun 14 Aar gammel. Rejsens Maal var Elk Horn, Ia., hvor Familien bosatte sig.

Nogle Aar senere rejste Johannes til Hudson, Wis., hvor han i tre Aar arbejdede ved et Sanatorium. En af Lægerne tilraadede ham at studere Medicin ved Mign. Universitet, og efter en Tids Overvejelse besluttede han at følge Lægens Raad. I Sommerferien maatte han søge at tjene Penge, saa han kunde studere om Vinteren.

Larsen naaede dog ikke at blive Læge. Om Sommeren i Aaret 1891 arbejdede han i en Savmølle i Winona, Minn., hvor han ved et Uheld fik Fingrene paa den ene Haand afskaaret. Dette kuldkaastede alle hans Fremtidsplaner. Skønt han kun manglede et Aars Studium for at kunne graduere, ønskede han dog ikke at fortsætte, da han syntes, at han nu ikke kunde gøre Fyldest som Læge.

Han optog saa Arbejde som Janitor ved en Skole i Minneapolis og kom i Berøring med forskellige Guds Børn i Immanuel Menighed, hvis Kirke han nu besøgte. Her lærte han at forstaa, at det var Herren,

der standsede ham paa hans Livsvej for at føre ham til den Visdom, som Lægevidenskaben ikke kunde give. Han lærte at kende sig selv som en fortabt Synder men Jesus som en endnu større Frelser.

I Aaret 1899 blev han gift med Enkefru Klara Marie Jensen, med hvem han i næsten 20 Aar levede et lykkeligt Ægteskab. Herren gav dem tre Sønner: Werner, Stanley og Landrock, hvoraf den yngste er 14 Aar gammel.

Begravelsen fandt Sted Tirsdag den 25de Marts under stor Deltagelse. Det Væld af Blomster, der omgav Kisten, vidnede om en stor Vennekreds.

Larsen vil blive savnet meget i Hjemmet og ligeledes i Immanuel Menighed. Men det er godt, vi tør tro, at han, der i den senere Tid ofte talte om, at han var saa træt, nu maa hvile fra sit Arbejde, men hans Gerninger følger med ham. Aab. 14, 13.

Herren trøste de efterladte og føre dem ved sin Aand formædelst Korssets Naade til Hjemmet hisset.

Velsignet være Larsens Minde!

A. W. Lund.

En Paaskønnelse.

Der er i det sidste Aar blevet sagt og skrevet saa mange haarde Ord imod de Blade, der trykkes paa andre Sprog end det engelske, at det er en sand Fornøjelse en Gang imellem at finde Amerikanere, der kan se paa Sagen med uheldige Øjne. I en længere Artikel angaaende „The foreign language press“, som den amerikanske Regerings „Division of work with the foreign born“ nylig har udsendt til de ledende amerikanske Aviser, forekommer saaledes følgende Ord, som vi kan paaskønne saameget mere, fordi de kommer fra Amerikanere, der mere end andre har haft Lejlighed derne blev Fremmedsprogs-sen at kende paa nært Hold:

Det er umuligt at fremsætte i alle deres Enkeltheder de mange Tilfælde, i hvilke Aviserne, der trykkes i fremmede Sprog, har udført særdeles store Tjenester for Regeringen, baade under Krigen og siden Vaabenhvilen indtraadte. Det er ikke nok at sige, at den har været en af de Hjælpekilder, ved hvis Bistand Regeringen fik Meddelelserne om den militære Udskrivning, om Brændselsadministrationens Forordninger, om Frihedslaanene og meget andet ud blandt Befolkningen — nej, i mange Tilfælde var Fremmedsprogspressen det eneste Bindeled imellem Regeringen og de Udlændinge, der ikke endnu forstaa det engelske Sprog. Vi vil blot nævne et enkelt Tilfælde: Da Præsidenten i Fjor udstedte sit Opraab til Kulminearbejderne blev Fremmedsprogspressen særligt anmodet om at give hans Opraab den størst mulige Udbredelse. De gjorde det, og Præsidentens Ord naaede derved Kulminearbejderne, der som Flerhed ikke kunde være naaet paa nogen anden Maade — og de gjorde hvad han bad dem om. Siden Vaabenhvilen indtraadte, har Fremmedsprogbladene, arbejdet ihærdigt og oprigtigt for at sprede Kendskabet til Regeringens mange Rekonstruktionsvirksomheder, som for Eksempel dens Arbejdskontorer. Det er en haandgribelig Sandhed, at de fleste af disse Mennesker kunde ikke være blevet naaet paa anden Maade end entop gennem de Blade, der benytter deres eget Sprog.

Den Udlænding, der kommer til Amerika, er i ni ud af ti Tilfælde ikke det mindste interesserede i at bevare de nationale Skikke eller holde fast ved de Tanker, der raadede i det Land, han forlod. Men det er da ganske naturligt, at han straks efter sin Ankomst her til Landet bosætter sig i Nærheden af sine Landsmænd, læser de Blade, hvis Sprog han forstaa, og omgaa sine egne Landsmænd. I mange

Tilfælde finder han sig ligefrem tvunget dertil, for han finder næsten ingen Lejlighed eller Opmuntring til at gøre anderledes. Men saasomt han har faaet lært lidt Engelsk, vil man finde, at han læser de amerikanske Blade. Aviserne, der trykkes paa et fremmed Sprog, er kun nødvendige for ham for en kort Tid — et midlertidigt Bindeled med Oververdenen. Giv ham Lejlighed til at gaa i Skole, hjælp ham til at lære at tale Engelsk, og han vil ikke længere behøve at have sine egne Blade.

Han hverken maa, eller kan, tvinges ved Preussermetoder til at glemme sit Hjemland, eller rettere sit Fædreland — men han er i Dag mere rede end nogensinde før til at blive en Amerikaner i Aand og Sjæl. Nutildags ser man kun meget lidt Opposition imod den nyere amerikanske Aandsretning i de Blade, der trykkes paa fremmede Sprog — de forstaaer tilfulde, at de maa genspejle den Aands-higen, der besjæler deres Læsere. De mere fremskredne Redaktører af Blade, der trykkes paa fremmede Sprog, har kun en Tanke: at deres Blade skal være amerikanske Aviser, der kun af øjeblikkelige Omstændighed maa trykkes i et andet Sprog.

Det er kritiske Tider, vi lever i. Nu er Øjeblikket, der forlanger sund Dømmekraft og veltallanceret Omtanke. Fremmedsprogspressen er et Redskab af uberegnelig Magt. Den staaer rede til at virke med al sin Kraft for at skabe en Union, der er af yderste Vigtighed for vort Land, — Unionen imellem den fremmedfødte Immigrant og dem, der er barnefødt her. Den smukke Teori om Amerika som en „Smeltedigel“ har ikke ganske slaaet til som beregnet, men det ligger i vor Magt at gøre den til Virkelighed. Den eksisterer allerede, kun ventende paa den rigtige Slags Bistand og Opmuntring, et Bindeled med de mere end ti Millioner Udlændinge, der kom her til vort Land besjelet af høje Fremtidshaab. Alt hvad vi har at gøre er at benytte Midlet. Undertrykker vi det, vil vi blot grave Fodfæstet bort under vore egne Fødder.

Tilbage fra Danmark.

Edward V. Riis, Søn af den bekendte Dansk-Amerikaner, Jacob A. Riis, der har tilbragt næsten 8 Maaneder i Danmark som Repræsentant for den amerikanske Regerings Committee on Public Information, har fuldstændt sin Virksomhed der og er vendt tilbage til Amerika. Han ankom forleden til N. Y. med den danske Amerikalines Dampskib „Hellig Olav“. Det Hverv, der var paalagt ham, var at modarbejde Tyskernes lumske Propaganda og gøre det danske Folk bekendt med, hvad Amerika og Amerikanerne er og vil.

Angaaende de Motiver, der laa til Grund for Komiteens Virksomhed i Udlandet, udtalte Hr. Riis i et Interview i „Brooklyn Daily Eagle“ følgende:

„Fra Begyndelsen af fastsatte vi et Program, der lod enhver forstaa, at vi ikke havde noget at skjule, samt at der for vort Vedkommende ikke vilde blive drevet Spionage af nogen som helst Slags. Dette var vore Ordre fra Komiteen. Vi vilde, at hele Verden skulde forstaa, at vor Deltagelse i Krigen var aaben og ærlig, og at det var vort Ønske, at enhver skulde faa at vide, hvad vi foretog os.

„I visse Kredse opdagede vi, at Danskerne havde dannet sig et fejlagtigt Begreb om de Forenede Stater. De betragtede os som Dollarjægere, og det var vanskeligt at faa dem til at forstaa, at vi hverken havde skjulte Hensigter eller selvviske Motiver i vor Krigsførsel.“

Med hvilket Held de Forenede Stater fik bortføjet denne Opfattelse vises, ifølge Hr. Riis, derved, at Folk i Almindelighed i Europa, og da i Særdeleshed i Danmark, nu betragter Amerika med en oprigtig Kærlighed

og Hengivenhed, medens Stemningen for Præsident Wilson er blandt Folkets brede Lag en, der nærmest maa betegnes som Forgudelse.

Hr. Riis organiserede Komiteens Arbejde i Danmark; han havde et Kontorpersonale bestaaende af syv Assisterter. Kontoret var beliggende i Bredgade i København. Arbejdet bestod væsentlig i at faa indrykket i de danske Blade og Tidsskrifter Efterretninger om amerikanske Forhold og at modarbejde de tyske Løgne om Amerika, hver Gang disse kom frem.

Angaaende sine Indtryk og Erfaringer udtalte Hr. Riis følgende:

„I Danmark kom jeg i Berøring med en hel Række af de mest retskafne Mennesker, jeg nogen Sinde har truffet. Jeg kom snart paa det rene med, at vor Politik med Hensyn til Aabenhed tiltalte Danskerne, og til Gengæld blev vi mødt med en ligesaa oprigtig Aabenhed fra deres Side. De lod os forstaa, at heller ikke de havde noget væsentligt at skjule for os.

„Danmarks Stilling var meget vanskelig — den vanskeligste af alle neutrale Landes i Europa. Danmark er Tysklands Nabo, og Afstanden til Berlin er bare 8 Timer med Jernbanen. Hele Tiden gik Danmark paa tynd Is. Det maatte fare yderst forsigtigt for at bevare sin Neutralitet og ikke gøre noget, der kunde fornærme hverken de Allierede eller Tyskland. Dette blev dog gjort med en sjælden Dygtighed.

„Det varede ikke længe, før Aviserne kappedes om at indrykke det Nyhedsstof, der udsendtes fra vort Kontor, og hver Uge, som gik, indrykkede de københavnske Aviser mere og mere de Efterretninger, som vi sendte dem. Vort Arbejde omfattede mange forskellige Virksomheder. Ved Siden af skrevne Sager udsendte vi store Billeder til Op-hængning i Forretningsvinduer, der illustrerede de amerikanske Troppers Sejrs-gang, og hvad vi foretog os hjemme i Amerika. Til dem, som ønskede at skrive om Amerika, uddelte vi Bøger og Afhandlinger, der gav en korrekt Fremstilling af Amerikanerne og vor Deltagelse i Krigen.“

Angaaende Slesvig-Spørgsmaalet udtalte Hr. Riis følgende:

„De danske er for Tiden optaget udelukkende med dette Spørgsmaal. De føler sig forvisset om, at de allierede Magter og Amerika vil se til, at dette vanskelige Spørgsmaal løses paa en retfærdig Maade. Præsident Wilsons Erklæring angaaende Slesvig, som udsendtes fra vort Kontor, modtoges overalt i Danmark med Begejstring, og den stod at læse i over 100 danske Aviser. For en Amerikaner er det næsten rørende at se, hvordan Folk i Europa, i Særdeleshed i Danmark, Norge og Sverige, betragter Præsident Wilson som en Moses, som den store Folkefører, der kan føre Nationerne frem til bedre Vilkaar og en lykkelig Fremtid. Amerika ejer i Dag ingen bedre og oprigtigere Ven end den lille Nation der langt mod Nord, Danmark, og hvis jeg har bidraget en Smule til at skabe dette Venskab ved at fjerne Misforstaaelser, er jeg lykkelig.“

The Way of Salvation
in the
Lutheran Church.

Written for the common people for use in home and in Lutheran Leagues or Bible and Catechetical classes.

By G. H. Gerberding,
D. D. L. L. D.
Professor in Chicago Seminary,
Maywood, Ill.

Price \$1.00 net.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr

Hver Draabe er Deres.

Der er god Afsætning for hvert eneste Pund Smør, der kan produceres, til saa høj en Pris at det næsten bliver kriminelt at lade det aller mindste gaa til Spilde. Netop nu bør man forvise sig om, at man faar al den Fløde, Køerne producerer. Netop nu vil en „Primrose“ eller „Lily Separator“ vise sin virkelige Værdi idet den udskiller hver eneste Draabe af Fedtindholdet, og sikrer Dem saaledes al den Profit, der med Rette tilkommer Dem.

• Enhver Landmand, som nu køber „Separator“, bør for sine Penge faa en Maskine som skummer rent, er holdbar og letløbende, og i alle Maader fyldstgørende. En saadan faar man om man køber en Primrose eller „Lily“. Der fabrikeres ingen mere saniter og tilfredsstillende „Separator“ og ingen anden som er saaledes skikket til at gøre Mejeridriften indbringende hver eneste Dag i Aaret. Foruden de gode Egenskaber vore Maskiner har tilfælles med andre „Separators“ har de enkelte Fordele fremfor alle andre. Bed, for Eks., Deres lokale Forhandler at vise Dem de to Afløbsrør for Fløden, ligeledes den lette Maade hvorpaa Flødens procent af Fedtindhold reguleres. Eller skriv til os efter Kataloger hvori disse og mange andre Egenskaber forklares, som sikrer at al Mælkens Fedtindhold bliver udskilt.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF AMERICA

(Incorporated)

Chicago

U. S. A.

Salmebøger.

Nr. 30. Latinske Typer. Versform, med Kollektør og Tekster. Bøjeligt sort Marokko Bind. Guldsnit. Pris \$2.50.

Nr. 30 U. T. Samme Tryk og Udstyrelse som Nr. 30, men uden Kollektør og Tekster. Derfor en betydelig tyndere Bog. Pris \$2.25.

Af de billigere Udgaver foreligger nu følgende:
Nr. 23. — Presset Shirting (imitation leather). Den fuldstændige Salmebog, med Bønner og Tekster. Versform, latinske Typer. En stærk Bog. Pris \$1.25.

Nr. 28. — Fuldstændig Salmebog i Versform, latinske Typer, med Bønner og Tekster. Presset Læderbind og Guldsnit. Pris \$2.00.

Paa Nr 23 og Nr. 28 kan der, paa Grund af de pressede Bind, ikke godt trykkes Navn.

DAN. LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.

SPECIAL SALE

Wall Mottoes

WITH SCRIPTURE TEXTS.

Lot No. 1.
12 different designs and texts, size 5x6 inches and larger. Very pretty. Just the thing for gifts or rewards in Sunday School classes.

Special price 50 Cents.

Lot No. 2.
12 beautiful wall mottoes, size 6x8 and larger. No two alike. Worth up to 20 cents each.

Special: 12 for \$1.00.

Satisfaction guaranteed.

Danish Luth. Publishing House,
Blair, Nebr.

NATIONAL LINE

Scripture Text Reward Cards

AMERICAN MADE.

No. 114. Serving the Lord.

10 cards, size 3½ x 5 inches, with roses, and assorted scripture texts on front. On the back is printed the 23d Psalm in full. Put up in neat window envelope. Price 15 cts. 8 packages for \$1.00.

No. 121. Peace I Leave with You.

10 cards, size 4x6 inches. Assorted landscape views and Bible texts on front, with the Beatitudes printed on back of each card. Put up as No. 114.

Price 20 cts. 6 packages for \$1.00.

Danish Luth. Publishing House,
Blair, Nebr.